THEOLOGISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Süddeutschland, 13. bis 14. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31245
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

153

q̃ p̃cel nob̃ laq̃ cepant ñ deleant̃ intrũpe-
ſ; ſep̃ loq̃ntes alios ⁊ p̃cipue eos q̃ recta ⁊ u
tilia locunt̃. ꝓpt̃ custodiã disciplinę reu
ent̃ sustinẽ atq; expectare. Scs̃ iob nob̃
ostendit q̃ ē de sua disciplina ⁊ de aliorũ cuſ
se reuentia loquerẽt̃. unt̃ cetã sic ait.
Qui me audiebant expectabant̃ sententiam
meã ⁊ in tenti tacebant ad ꝛsiliũ meũ.
Vbis meis nichil addẽ audebant ⁊ sup il
los stillabat eloq̃ũ meũ. Jt̃. sepe ꝓpt̃ infir
mitatẽ auditorũ tacendũ ē. dns̃ exemplo
suo docet. q̃ ē aplos ad huc i becillos ⁊ ad
sublimiores det̃ne eruditionẽ i pares
aspicẽt ait. Ad huc habeo uob̃ multa di
cẽ. ſ; ñ potestis portare m̃. Jt̃ aliqn̄ tacẽ
dũ ē ꝓpt̃ p̃cipitationẽ loquendi uitã
da in p̃ubis salomõ ostendit dicẽs. In
multiloq̃o peccãm ñ de eit. q̃ aũ moderatur
labia sua prudentissim̃ ē. Jt̃. labia iusti
ꝛsidant placita ⁊ os impiorũ p̃ũsa. Jt̃. Qui
p̃us respondet q̃ audiat. stultũ se ē de
monstrat. ⁊ ꝛsusiẽ dignissimũ. Jt̃ in lib̃
ecclesiastico. Ne uentiles te i omnẽ uentũ.
⁊ ñ eas i omẽ uia. sic enĩ peccãs plectur
in duplĩ lingua. Esto mansuet̃ ad audi
endũ ũbũ dei. ũ intelligas̃. ⁊ ē omni sapia
pferas responsiũ ueru, si ē t̃ intellectus
responde p̃ximo. sin aũ. str̃ man̄ tua sr̃ os
tuũ. ne capiaris i ũbo indisciplinato. Jt̃
Sepe ꝓpt̃ reuentiã p̃sone tacendũ ē i
ecdẽ monstrat̃ ē dr̃. pri q̃ intrũgel ne u
tupes quẽq̃. ⁊ ē intrũgantis eripe uiste
p̃us q̃ audias ñ respondeas ũbũ. ⁊ i me
dio senior ñ adiciaſ loq̃. Jt̃ sepe ꝓpt̃ mali
tiã auditorũ tacendũ ē salomõ docet dicẽs
In auribus insipientiũ ne loq̃ris. q̃ despici
ent̃ doctrinã eloquij tui. Jt̃. ne ꝛtendas cũ
pessimis. ⁊ ne emulẽris impios. Jt̃ Qui sa
pienſ si ē stulto ꝛtendit̃. siue irascat̃
siue rideat. ñ inueniet̃ requiem. Qs̃ q̃s
hec impedimẽta loquendi cauẽ uolunt̃ fa
cile fortassis ⁊ sine difficultate qm̄ s̃ sit
loquendũ agnoscẽt. si tũ h̃ attend̃. q̃ aliq̃d
tẽp̃ ē qm̄ ei q̃ uolunt loq̃ ꝛcedit̃. aliq̃d ē tẽp̃
qm̄ q̃ uolunt loq̃ p̃culpa reputat̃. Sapiẽs
aũ eque cauet l̃ ne eo tempe qm̄ loq̃ debi
t negligentiã fileat. l̃ ne oĩ tempe qm̄ lo
qui licet. plicentiã ꝛcessã in multiloq̃ũ
cadat. Ecce g̃ tempus loquẽdi discrer̃nit̃.
si h̃o ñ umq̃ qm̄ loq̃ debet fileat. ñ semp
qm̄ licet loquat̃. Q̃ estat nẽ ut postq̃ ostẽ
dim̃ q̃d. l̃ cui. ⁊ ũ. ⁊ qm̄ loquendũ sit. ⁊
q̃lit̃ loquendũ sit demõstrem̃. Q̃ litas
i. mod̃ loquendi intrib̃; ꝛstat. h̃ ē q̃ gestu
q̃ sono. q̃ sig̃ficatẽ q̃d dicat̃. Disciplina
iubet ũ loquẽtis sit gest̃ modest̃ ⁊ humil̃
son̄ demissus ⁊ suauis. sig̃ficatio uera
⁊ dulcis. Modestiã debet habẽ gestus loq̃ntis.
ũ ñ i ordinate. ñ i pudice. ñ t̃bulente.
i t̃loquendũ mlt̃ mouent̃. n; oculorũ nutib̃;
aut aliq̃ indecenti ꝛformatione. sii t̃ñsmu
tatiẽ uult̃ placionẽ siu sermonis ñ mi
nuet. humil̃ debet ē gest̃ loq̃ntis. ũ ap̃
auditores grãm sino ei i ueniat. Sonu
loquentis debet ē demissu. ne strepitu
⁊ i modata clamositate auditores suos
aut in uiste t̃ceat. aut uiste offendat.
Suauis debet ē ne p̃lationis aspritate
tanto fiat animis audientiũ onerosior.
q̃nto ad aures durior ueniat ⁊ iocundior.
Sig̃ficatiõ. i. sentẽtia sinonis id̃ debet ē
uera. q̃ fallax ũbũ ⁊ si facunde ⁊ ꝛposite
dr̃. nichomin̄ tñ ab audiẽtiẽ aut noriũ.
aut ociosiũ si fuit i tellectũ reputat̃. S; ⁊ ē